C U R T E A D E A P E L N O R D

Dosar nr.1r-304/25 Judecătoria Drochia, sediul Central
Nr.PIGD 1-24139315-03-1r-10042025 Judecător: Victoria Robu

D E C I Z I E
În numele Legii

24 iunie 2025 municipiul Bălți

Colegiul penal al Curții de Apel Nord
În completul compus din:
Președintele ședinței, judecător Ghenadie Liulca
Judecători Ludmila Iarmaliuc, Aurelia Andronache

a judecat în lipsa părților, în ordine de recurs, recursul avocatului Vîrlan Octavian în interesul inculpatului Pădureț Mihail declarat împotriva sentinței Judecătoriei Drochia, sediul Central din 19 martie 2025, pe cauza penală prin care:

Pădureţ Mihail ***,** a.n.*****, IDNP-*****, originar şi domiciliat în satul *****, moldovean, supus militar, celibatar, nu are persoane la întreţinere, cetăţenia Republicii Moldova, reţinut la 23 noiembrie 2024, arestat în perioada 23 noiembrie 2024-19 martie 2024, anterior condamnat prin:

- sentinţa Judecătoriei Bălţi din 07 aprilie 2017 în baza art.371 alin.(2) lit.b) Cod penal la doi ani închisoare în baza art.90 Cod penal pe un termen de probaţiune de 2 ani (f.d.207-210 vol.I);
- sentinţa Judecătoriei Drochia, sediul Central din 26 decembrie 2019 în baza art.264[1] alin.(4) Cod penal cu încetarea procesului în legătură cu intervenirea prescripţiei răspunderii penale (f.d.232-236 vol.I);
- sentinţa Judecătoriei Soroca, sediul Central din 26 august 2020 în baza art.287 alin.(3) Cod penal la 2 ani închisoare, în baza art.90[1] Cod penal cu executare 1 an şi 1 an cu suspendarea condiţionată pe un termen de 2 ani (f.d.202-203 vol.I),
- decizia Curţii de Apel Bălţi din 28 octombrie 2020 în baza art.287 alin.(3), la 2 ani închisoare în baza art.90 Cod penal cu suspendarea pe termenul de probă de 2 ani(f.d.204-205 vol.I);

-sentinţa Judecătoriei Drochia, sediul Central din 26 martie 2021 în baza art.264[1] alin.(4), art.166 alin.(2) lit.d), art.177 alin.(1) Cod penal la 3 ani închisoare, cu amendă în mărime de 500 u.c. echivalentul a 25000, art. 90 Cod penal termen de probă de 2 ani(f.d.218-231 vol.I);

-sentinta Judecătoriei Drochia, sediul Central din 06 septembrie 2023 în baza art.287 alin.(1) Cod penal, art. 85, 87 Cod penal cu decizia CA Bălţi din 28 octombrie 2020 la 2 ani 45 zile, art.90 Cod penal pe un termen de 2 ani (f.d.213- 217 vol.I);

- sentinta Judecătoriei Drochia, sediul Central din 28 iunie 2024 în baza art.264[1] alin.(4) Cod penal la închisoare pe un termen de 2 ani 3 luni (f.d.5-25 vol.II) (contestată la CA Nord),

a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.264[1] alin.(5) Cod penal.

Termenele de judecare a cauzei:

- instanța de fond: 05 decembrie 2024-19 martie 2025.
- instanța de recurs: 10 aprilie 2025-24 iunie 2025.

Ținând cont de argumentele recursului, materialele cauzei, pentru expunere asupra recursului, Colegiul penal,-

a c o n s t a t a t:

Prin sentința Judecătoriei Drochia, sediul Central di 19 martie 2025, a fost recunoscut vinovat Pădureţ Mihail ***** în săvârşirea infracţiunii prevăzute de art.264 alin.(5) Cod penal şi în baza acestei legi i s-a stabilit pedeapsa de 2 (doi) ani închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînschis.

Termenul executării pedepsei închisorii s-a dispus a se calcula de la data pronunțării sentinței 19 martie 2025. S-a inclus în termenul pedepsei perioada aflării lui Pădureţ Mihail în arest preventiv de la 23 noiembrie 2024 până la 19 martie 2025.

A fost soluționată soarta corpurilor delicte și a mijloacelor materiale de probă.

Măsura preventivă - arestul preventiv, aplicată în privința lui Pădureţ Mihail *****, a fost menținută până la devenirea sentinței definitive.

Pentru a se pronunţa în sensul celor expuse, instanţa de fond a constatat că Pădureţ Mihail ***** a săvârșit cu vinovăție o faptă prejudiciabilă de legea penală şi pasibilă de pedeapsa penală, în următoarele circumstanțe: la 23 noiembrie 2024, în jurul orelor 04.50 min., Pădureţ Mihail *****, a.n. *****, conducând automobilul de model ”Seat Ibiza” cu nr. de înmatriculare ***** prin mun.Bălţi, ştiind cu certitudine că nu deţine permis de conducere şi că se află într-o stare de ebrietate alcoolică, încălcând prevederile art.14 lit.a) al Regulamentului circulației rutiere, aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr.357 din 13.05.2009, care prevede că ”conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate şi ignorând cerințele pct.10 alin.(2) lit.a) din RCR care indică că persoana care conduce un autovehicul trebuie să posede şi, la cererea polițistului este obligată să înmâneze pentru control: permisul de conducere perfectat pe numele său, valabil pentru categoria (subcategoria) din care face parte autovehiculul condus ”, a fost somat de mai multe ori a opri unitatea de transport prin includerea semnalului sonor, însă acesta a refuzat, fiind urmărit de către echipajele de poliţie cu unitățile de transport ’’Dacia Duster” cu nr. de înmatriculare MAI 2021 şi ”Ford Kuga” cu n/î ***** până în adiacentul orașului Drochia, staţia Peco Bemol, unde în rezultatul încercării opririi unităţii de transport conduse de M.Pădureţ, acesta a deteriorat ambele unităţi de transport de serviciu, după care a fost imobilizat şi reţinut.

Fiind suspectat de conducerea a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică şi că nu deține permis de conducere, a fost supus testării alcoolscopice cu analizorul ”Drager-Alcotest 6810” unde s-a constatat că concentraţia vaporilor de alcool în aerul expirat în cantitate de 0,82 mg/1, precum şi că nu deţine dreptul şi permis de conducere valabil pe numele său.

În ședință de judecată, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul Pădureţ Mihail a recunoscut în totalitate faptele indicate în rechizitoriu, a recunoscut vina, nesolicitând administrarea de probe noi, prin cerere scrisă personal, a solicitat examinarea cauzei penale în baza probelor administrate la urmărirea penală, pe care le recunoaște şi asupra cărora nu are obiecţii.

Sentința de condamnare a fost atacată cu recurs de către avocatul Vîrlan Octavian în interesul inculpatului Pădureț Mihail solicitând admiterea apelului casarea în partea individualizării a pedepsei, a sentinței Judecătoriei Drochia sediul Central din data de 19 martie 2025, rejudecarea cauzei penale cu pronunțarea unei hotărâri potrivit ordinii stabilite pentru prima instanță prin care inculpatului

Pădureţ Mihail să-i fie stabilită pedeapsa pentru săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 264[1] alin.(5) Cod penal - amendă, în cuantum minim prevăzut de această normă.

În motivarea recursului a invocat următoarele argumente:

- pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea şi resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât şi a altor persoane.

- executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice si nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

- instanța de judecată este în drept să stabilească o pedeapsă mai aspră din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura scopul pedepsei.

- individualizarea pedepsei este un proces personal - rezultat al propriei convingeri al instanței de judecată, ce nu trebuie conceput ca fiind un proces arbitrar, subiectiv, el implicând obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor iegii penale şi pedepsei penale.

- pedeapsa şi modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în aşa fel încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale şi evitarea în viitor a săvârşirii unor fapte similare.

- pedeapsa se consideră echitabilă când aceasta impune inculpatului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui proporționale cu gravitatea infracţiunii săvârşite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor statului şi întregii societăţi perturbate prin infracţiune. Şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât de către condamnat, precum, şi de alte persoane.

- practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea aspră generează apariţia unor sentimente de nedreptate, jignire. înrăire si de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecinţe contrare scopului urmărit.

- la individualizarea pedepsei urmează a fi luat în considerare nu doar gravitatea faptei, ci şi personalitatea infractorului, comportamentul său în timpul procesului penal şi intenţiile reparatorii manifestate, precum şi impactul pedepsei asupra corectării şi reeducării acestuia.

- infracțiunea săvârșită de inculpatul Pădureţ Mihail, conform prevederilor art. 16 alin. (2) Cod penal, se atribuie la categoria infracțiunilor mai puţin grave, care se pedepsește cu amendă de la 2500 la 3000 de unităţi convenționale sau cu închisoare de la 2 la 5 ani.

- cu referire la prevederile art. 80^1 alin. (1) Cod penal, observă cu certitudine că pedeapsa de bază prevăzută de art. 264^1, alin. (5) Cod penal este amenda.

- amenda penală prezintă anumite avantaje certe pentru societate, dar şi pentru persoana condamnată. Pentru societate este avantajos, deoarece nu se mai fac cheltuieli cu condamnatul suportate de la bugetul statului. Pe de altă parte, prin achitarea amenzii de către condamnat se face venit la bugetul statului, iar astfel condamnatul nu mai este izolat de mediul familial şi nu îşi pierde locul de muncă, ceea ce permite o recuperare socială mai rapidă.

- condamnatul este ferit de contactul cu infractorii recidivişti din penitenciare, a căror influenţă nefastă asupra infractorilor primari a fost de multe ori dovedită.

- consideră că instanţa de fond a ignorat cele invocate mai sus şi pripit a stabilit pentru Pădureţ Mihail pedeapsa cu închisoare.

- a subliniat că Pădureţ Mihail este angajat în câmpul muncii, se caracterizează pozitiv, a recunoscut integral vinovăţia şi chiar a solicitat examinarea cauzei date în baza probelor acumulate în cadrul urmăririi penale, la fel inculpatul se căieşte sincer şi promite că pentru viitor nu va mai săvârşi fapte interzise de legislaţie.

Colegiul, urmare a verificării aspectelor de fapt și temeiului de drept pentru recurs în raport cu materialele cauzei penale, va dispune respingerea recursului ca fiind nefondat, păstrând fără modificări soluția judiciară, pe care o consideră întemeiată.

Conform art.437 alin.(l) pct.1^4) Cod de procedură penală, pot fi atacate cu recurs sentințele pronunțate în procedura pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Conform art.448 Codul de procedură penală, judecând recursul, instanța verifică legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei şi a oricăror documente noi prezentate în instanța de recurs. Instanța de recurs este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în recurs.

Art. 449 alin. (1) pct.1) lit. a) Cod de procedură penală prevede că, (1) Judecând recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: 1) respinge recursul, menținând hotărârea atacată, dacă: a) recursul este nefondat.

În fapt, Colegiul concluzionează, caracterul întemeiat al sentinței de condamnare în latura ce ține de constatarea faptelor penale și încadrarea juridică corectă a acțiunilor inculpatului Pădureț Mihail, rezultată din examinarea ei obiectivă și multiaspectuală, cu cercetarea nemijlocită de către instanța de fond a bazei probante administrate pe caz, la care părțile au avut acces în egală măsură.

Din conținutul cererii de recurs rezultă că, apărarea nu contestă încadrarea juridică a faptelor, inculpatul recunoscând comiterea lor, ci doar și-a expus dezacordul cu pedeapsa penală sub formă de închisoare pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264^1 alin. (5) Cod penal, solicitând atenuarea pedepsei stabilite prin stabilirea unei amenzi.

Colegiul penal reține că probele verbale și cele scrise puse la baza sentinței de condamnare, determină temeinicia concluziei judiciare privind comiterea de către Pădureț Mihail a infracțiunii prevăzute de art. 264^1 alin. (5) Cod penal.

Se constată că instanţa de fond a judecat cauza pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, procedură prevăzută de articolul 364^1 Cod procedură penală, sentința fiind contestată doar în latura pedepsei.

Ce ține de recurs în latura pedepsei, Colegiul arată că la stabilirea pedepsei, instanța de fond corect a apreciat măsura de pedeapsă aplicată inculpatului, ţinând cont de circumstanţele cauzei şi de personalitatea persoanei vinovate.

În așa mod, instanţa de fond la stabilirea pedepsei inculpatului Pădureț Mihail a acordat deplină eficienţă şi s-a condus de principiile generale de aplicare a pedepsei consfinţite în art.61 alin.(2) Cod penal și de prevederile art.75 Cod penal.

Așadar, potrivit art.61 alin.(2) Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului, şi respectiv, la rândul său are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaţilor, cât şi a altor persoane.

La fel, instanța a ținut cont de prevederile art.75 Cod penal, conform căruia, persoanei recunoscute vinovate de săvârşirea unei infracţiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod şi în strictă conformitate cu dispoziţiile Părţii generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanţa de judecată ţine cont de gravitatea

infracţiunii săvârşite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Aici, Colegiul remarcă că prin criteriile de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele de care instanța de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei și la aplicarea ei persoanei vinovate de săvârșirea infracțiunii.

Individualizarea pedepsei constă din obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale.

Legea penală fixează cadrul legal în limitele căruia instanța de judecată efectuează operația de stabilire și aplicare a pedepsei infractorului.

Astfel, instanța de judecată stabilește tipul sau cuantumul pedepsei în limitele prevăzute de sancțiunea normei penale din Partea Specială a Codului penal în baza căreia a fost calificată fapta ca infracțiune.

La individualizarea pedepsei, conform criteriilor generale de individualizare a pedepsei, instanța de judecată trebuie să respecte toate cerințele prevăzute de legea penală ce asigură aplicarea față de inculpat a unei pedepse echitabile, legale și individualizate.

În susținerea poziției de respingere a recursului, Colegiul penal menționează că instanța de fond la aplicarea pedepsei a ținut cont de gravitatea infracţiunii săvârşite, care, conform art.16 alin.(2) Codul penal, se atribuie la categoria infracţiunilor mai puţin grave, care se pedepseşte cu amendă de la 2500 la 3000 de unităţi convenţionale sau cu închisoare de la 2 la 5 ani și deși la locul de trai este caracterizată satisfăcător (f.d.95 vol.I), nu se află la evidenţa medicului narcolog sau psihiatru(f.d.160-161 vol.I), totuți ce ține de personalitatea acestuia anterior a fost în conflict cu legea săvârșind un șir de contravenții potrivit cazierului contravențional (f.d.98-99 vol.I), relevant la stabilirea tipului și cuantumului pedepsei penal fiind faptul, că inculpatul pădureț Mihail anterior a fost supus răspunderii penale (- *sentinţa Judecătoriei Bălţi din 07 aprilie 2017 în baza art.371 alin.(2) lit.b) Cod penal la 2 ani închisoare cu suspendarea condiţionată în baza art.90 Cod penal pe un termen de probaţiune de 2 ani (f.d.207-210 vol.I); -sentinţa Judecătoriei Drochia, sediul Central din 26 decembrie 2019 în baza art.264[1] alin.(4) Cod penal cu încetarea procesului în legătură cu intervenirea prescripţiei răspunderii penale (f.d.232-236 vol.I); - sentinţa Judecătoriei Soroca, sediul Central din 26 august 2020 în baza art.287 alin.(3) Cod penal la 2 ani închisoare,*

în baza art.90[1] Cod penal cu executare 1 an şi 1 an cu suspendarea condiţionată pe un termen de 2 ani (f.d.202- 203 vol.I), - decizia Curţii de Apel Bălţi din 28 octombrie 2020 în baza art.287 alin.(3), la 2 ani închisoare în baza art.90 Cod penal cu suspendarea pe termenul de probă de 2 ani (f.d.204-205 vol.I),-sentinţa Judecătoriei Drochia, sediul Central din 26 martie 2021 în baza art.264[1] alin.(4), art.166 alin.(2) lit.d), art.177 alin.(1) Cod penal la 3 ani închisoare, cu amendă în mărime de 500 u.c. echivalentul a 25000, art. 90 Cod penal termen de probă de 2 ani (f.d.218-231 vol.I); -sentinţa Judecătoriei Drochia, sediul Central din 06 septembrie 2023 în baza art.287 alin.(1) Cod penal, art. 85, 87 CP cu decizia CA Bălţi din 28 octombrie 2020 la 2 ani 45 zile, art.90 Cod penal pe un termen de 2 ani (f.d.213- 217 vol.I) termenul de probă expiră la 22 septembrie 2025 (f.d.112 vol.I); -sentinţa Judecătoriei Drochia, sediul Central din 28 iunie 2024 în baza art.264[1] alin.(4) Cod penal la închisoare pe un termen de 2 ani 3 luni penitenciar semiînchis, contestată la Curtea de Apel Nord. Sentinţa se execută după rămânerea irevocabilă.(f.d.5-25 vol.II).

Deși instanța de fond referindu-se la pct.35 al Hotărârii Plenului CSJ nr.13 din 16 decembrie 2013 ”Cu privire la aplicarea prevederilor art.364[1] Cod procedură penală de către instanţele judecătoreşti”, potrivit cărui în cazul examinării cauzei penale în procedură simplificată potrivit art.364[1] Cod procedură penală, recunoaşterea vinovăţiei nu poate fi valorificată drept o circumstanţă atenuantă, deoarece ar însemna că aceleiaşi situaţii de drept i se acordă o dublă valenţă juridică, totuși în lumina practicii judiciare și a modificărilor intervenite la legislație, Colegiul penal totuși va reține recunoașterea vibovăției de către inculpatul pădureț Mihail ca fiind o circumstanță atenuantă conform art. 76 Cod penal, fiind interpretată în favoarea numitului

La caz relevant s-a reținut de instanța de fond și lipsa a careva circumstanțe agravante potrivit prevederilor art. 77 Cod penal.

La fel întru aprecierea justă a tipului pedepsei penale Colegiul penal copnsideră că de către instanța de fond just s-a șinut cont nu doar de circumstanțele descrise supra ci și de condiţiile de viaţă ale familiei inculpatului care atestă că el nu este angajat în câmpul muncii, este celibatar, nu are persoane la întreţinere.

În lumina celor descrise supra Colegiul va rămâne soidar cu soluția instanței de fond și în aspectul în care aceasta a menționat că fiind anterior judecat inculpatul Pădureț Mihail a fost pedepsit pentru diferite categorii de infracţiuni, inclusiv infracţiuni similare, ce pun în pericol securitatea traficului rutier cu aplicarea pedepsei privative de libertate, anterior fiind condamnat la pedepse neprivative de libertate sub formă de amendă, cu închisoarea cu executarea suspendării pedepsei, care însă nu şi-au atins scopul scontat, el neconştientizând

rolul educativ şi cel de prevenire a activităţii criminale, continuându-şi activitatea criminală, prin comiterea unor fapte analogice cu un pericol social-sporit, ceea ce-i determină caracterul criminal stabil şi nedorinţa de corectare, împrejurări ce prin sine determină efectul preventiv serios al pedepsii închisorii ce urmează a-i fi stabilită, constituind o garanţie de restabilire a echităţii sociale.

De către instanța de fond corect s-a concluzionat că doar prin stabilirea pedepsei cu închisoarea va fi asigurat scopul legii penale cât şi principiul umanismului (art.4 Cod penal). Relevant este notat și faptul, că deşi componenţa art.264[1] alin.(5) Cod penal este inclusă în categoria infracţiunilor mai puţin grave, totuşi făcând parte din domeniul securităţii circulaţiei rutiere şi exploatării mijloacelor de transport, ca parte componentă a securităţii şi ordinii publice, ea este îndreptată spre neadmiterea la circulaţia rutieră a persoanelor în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, săvârşită de către o persoană care nu deţine permis de conducere, întru excluderea urmărilor grave ce pot surveni ca rezultat al acestor acţiuni, ţinându-se cont şi de faptul, că la etapa actuală mijloacele de transport prezintă un grad sporit de pericol.

Contrar solicitării recurentului, instanța de recurs notează că instanța de fond motivat a justificat poziția luată și soluția pronunțatăîn sensul stabilirii în privința lui Pădureț Mihail anume a pedepsei cu închisoarea pe termen 2 ani cu executare reală pedeapsă stabilită cu aplicarea prevederilor art. 80[1] alin. (2) Cod penal la limita minimă.

Astfel, reținându-se circumstanțele descrise supra, precum și prevederile art.364[1] Cod de procedură penală în coroborare cu art.80[1] Cod penal, instanța de recurs va fi solidară cu concluzia instanței de fond, că pedeapsa cu închisoare este unica care va duce la atingerea scopului pedepsei penale.

În asemenea circumstanțe, nu poate fi admisă solicitarea recurentului cu privire la aplicarea în privința inculpatului Pădureț Mihail a unei pedepse mai blânde sub formă de amendă, or, instanța de fond la emiterea sentinței a motivat suficient soluția adoptată și necesitatea aplicării în privința inculpatului anume a pedepsei sub formă de închisoare, nefiind careva circumstanțe noi întru admiterea solicitării date, iar circumstanțele invocate de recurent au fost deja luate în considerație de către instanța de fond la aplicarea pedepsei, totodată pedeapsa just și legal fiind stabilită în limitele prevăzute de art.80[1] Cod penal.

La opinia instanței de recurs, pedeapsa este stabilită cu respectarea prevederilor legale, este echitabilă faptei infracţionale săvârşite, este în

corespundere cu împrejurările cauzei, Colegiul considerând că, va atinge scopul de corectare şi reeducare a inculpatului.

La acest capitol, Colegiul remarcă că, ca măsură de constrângere, pedeapsa are pe lângă scopul său represiv și o finalitate de exemplaritate, în ce privește comportamentul făptuitorului.

Pe de altă parte, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în așa fel încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea pe viitor a săvârşirii unor fapte similare. Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de lege.

Din considerentele expuse, Colegiul penal consideră că pedeapsa stabilită inculpatului de instanţa de fond este echitabilă faptei infracţionale săvârşite şi în corespundere cu împrejurările cauzei, normele legale, fiind de părerea că se va atinge scopul de corectare şi reeducare a inculpatului.

În circumstanțele descrise și reținute la caz Colegiul penal consideră întemeiată soluția adoptată de instanța de fond, iar alegațiile apărătorului nefiind relevante speței și procedurii de examinare a cauzei.

Pe cale de consecință, se impune respingerea recursului ca nefondat, or, instanţa de fond a emis o sentinţă absolut corectă, legală şi întemeiată, stabilindu-i lui Pădureț Mihail pedeapsa adecvată celor săvârşite.

În conformitate cu art.449 alin.(1) p.1) lit.a) Cod de procedură penală, Colegiul penal, -

D E C I D E :

Se respinge ca nefondat recursul avocatului Vîrlan Octavian în interesul inculpatului Pădureț Mihail declarat împotriva sentinței Judecătoriei Drochia, sediul Central din 19 martie 2025, pronunțată pe cauza penală de condamnare a lui Pădureț Mihail în baza art. 264^1 alin. (5) Cod penal, cu menținerea ei fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președinte ședinței, judecător: Ghenadie Liulca

Judecători: Ludmila Iarmaliuc

Aurelia Andronache